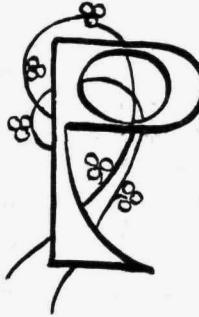

* ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ *

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΡΟΔΕΝ

Η ΕΙΚΕΛΕΥΘΟΝ ΠΝΕΥΜΑ,
δὲ Αὔγουστος Ροδέν έκαινοτό-
μησεν ἐν τῇ γλυπτικῇ ὑπέρ
τις καὶ ἀλλος.

Εἰς τὴν Παγκόσμιον ἔκθε-
σιν τοῦ 1900 ἐν Παρισίοις
εἶχεν ἐλκύση ἰδιαιτέρως τὴν
προσοχὴν μου ἐν μέγα περί-
πτερον μὲν λευκοκίτρινα ἐμ-
πετάσματα. Ἡτο εἰδίκῃ ἔκθε-
σις ιδέος ἔργων τοῦ Ροδέν.

Τρεῖς ὥρας κατηνάλωσα με-
λετῶν τοὺς ἡμιμόρφους δγ-
κους εἰς τοὺς ὄποιος ἡ φει-

δωλὴ ἀλλὰ καὶ κραταιὰ τέχνη τοῦ Ροδέν ἔπλαττε
κόσμους μόδις διαφαινομένους. Διότι τὸ χαρακτη-
ριστικὸν τοῦ Ροδέν εἶναι διὰ μισεῖ τὸ τέλειον καὶ
τὸ ἐπεξειργασμένον. Τὰ ἔργα του εἶναι δγκοι, οἱ
ὄποιοι ὅμιλοιν μόδιον πρὸς τοὺς δλίγους. Τὰ ἔργα
του δὲν τὰ τελειώνει Ἀφίνει νὰ συμπληρώνῃ ὁ
θεατὴς τὰς λεπτομερείας. Αὐτὸς δίδει ἀδράς
γραμμάτας, εἰς ἃς ἐν τούτοις ὑπάρχει ἡ ἀρμονία.

Ο J. P. Laurens χαρακτηρίζει τὸν Ροδέν ὅτι
“βαδίζει μόνος”. Οὐδαμιθεν ἀληθῶς ἐμπνέεται.
Δὲν μιμεῖται δημιουργεῖται.

Ἐλεύθερος εἰς τὴν σύλληψιν τῆς ιδέας, σίναι
ἐλεύθερος, πολὺ ἐλεύθερότερος εἰς τὴν ἔκτέλεσιν.
Τοῦ ἀρέσει τὸ σύνοφρον, τὸ δγγιον, τὸ ἐπιβλητικόν.
Νομίζει κανεὶς διὰ δὲν πλάττει μὲν ἔργαλετον, ἀλλὰ
μὲ τοὺς γράφοντους.

‘Ο Monet ἀπεκάλεσε τὸν Ροδέν grand pardi les
plus grands. Δὲν δύναται τις βέβαια νὰ προῦῃ ποῦ
θὰ καταλήξῃ αὔριον ἡ γλυπτική. “Αν αἱ τολμηραὶ
ἀπόπειραι θὰ κατισχύσουν, ἢ ἀν δὲ μερος κλασι-
κισμὸς θὰ προκαλῇ ἐπ’ ἀπειρον τὸν σεδασμὸν τῶν

θεατῶν. “Οπως καὶ ἀν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, δὲ Ροδέν
σήμερον εἶναι ἡ γλυπτικὴ δόξα τῆς Γαλλίας.

Τὸ ἐπαναστατικὸν ἔργον του πολλὰς προεκά-
λεσε συζητήσεις, ὑπῆρχεν δὲ καὶ οἱ ἀρνηθέντες εἰς
αὐτὸς τὰς δάφνας μὲ τὰς δοπιας προθύμως σλλοι
τὸ ἐσκέπασσαν. Ἐκεῖνοι οἵτινες ζητοῦν τὸ τέλειον,
τὴν ἔκφρασην εἰς πάσας τὰς γραμμὰς σχεδὸν ἀνε-
πιλήπτους, δὲν εἶναι βέβαια ἐνθουσιασμένοι ἀπό
τὴν ἀδεσαίσθητα καὶ τὸ νεφελῶδες τῆς ἔργασιας
τοῦ Ροδέν. Τὰ ἀνήσυχα δύμια πνεύματα τὰ δοπια
διψοῦν νεωτερισμόν, θέλουν κάτι τι ἐκπληκτικόν,
οἱ συμβολισταὶ εἰρίσκουν ἐν ίδεωδες εἰς τὸν Γάλλον
αὐτὸν καλλιτέχνην.

Ο, τι εἶναι διάβαγνερ εἰς τὴν μουσικήν, δὲ Στούκ
εἰς τὴν ζωγραφικήν, εἶναι δὲ Ροδέν εἰς τὴν γλυπτικήν.

Ο Ροδέν ἔγεννήθη ἐν Παρισίοις τῷ 1840. Ἐμα-
θήτευσε παρὰ τῷ Bargue καὶ ἐπειτα εἰς τὸ ἔργα-
στήριον Carrier-Belleuse, ἐξέθηκε δὲ τὸ πρώτον
ἔργον του τῷ 1864 τὸν «Ανθρώπον μὲ τὴν σπα-
σμένη μύτη».

Πλείστα δσα ἔργα, ἡ μᾶλλον προπλάσματα παρή-
γαγεν ἡ γόνιμος ἔργασία τοῦ Ροδέν. Les bourgeois
de Calais, ἡ Πύλη τοῦ Ἀδου, τὸ μνημεῖον τοῦ Ού-
γκώ, ἡ Ἀπελπισία, οἱ τρεῖς Φαῦνοι, αἱ Σειρῆνες,
Ἐρως καὶ Ψυχή, ἡ Αιώνια ἀνοιξίς, ἡ Εὔση, ὁ ἀν-
δρίας τοῦ Βαλζάκ, δε Ἐρως δραπέτης, δε Πλέλειος,
Ἀγ. Ιωάννης δε Βαπτιστής, δε Περσεύς, τὸ Φίλημα,
δ Γλύπτης καὶ ἡ Μούσα, αἱ Δαναΐδες εἶναι τὰ
καλλίτερα ἔργα του. Ο Ροδέν πλείστας προτομάς
ἐφιλοτέχνησεν ἐν οἷς τοῦ Puis de Chavannes, τοῦ
Φαλγκιέρ, τοῦ Proust, τοῦ Rochefort, τοῦ Lureans,
τοῦ Dalou κλπ.

Ἐκ τῶν ἔργων του δὲ Ἀγ. Ιωάννης δε Βαπτι-
στής εύρισκεται εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Λουξεμβούρ-
γου. Ἡ «ἐνδόμυιχος φωνὴ» ἔχει δλην τὴν δύναμιν
εἰς τὴν στάσιν τοῦ σώματος. Η προτομή τοῦ Puis
de Chavannes ὑπάρχει εἰς τὸ μουσεῖον τῆς Ἀμι-
νης, ἐνθουσιασμῶς δε ἔγραψε διὰ τὸ πρόπλασμα τοῦ
Βαλζάκ δ καλλιτέχνης Roger Marx.